

Nr 175.

Av herr **Källman**, om beredande av ersättning åt övervakare av villkorligt frigivna.

Vid årets riksdag har frågan om förhöjd ersättning åt övervakare av villkorligt dömda framförts motionsledes. I anledning därav har jag till övervägande velat framlägga förslag om ersättning jämväl åt övervakare av villkorligt frigivna.

Det arbete en övervakare utför är mycket svårt att värdesätta i penningar. I regel torde knappast ersättningen motsvara övervakarens omkostnader. Om emellertid direkta kostnader betalas, är det lättare att förmå lämpliga personer att åtaga sig uppdraget.

Ett uppdrag såsom övervakare av villkorligt frigivna lär vara minst lika betungande som övervakare av villkorligt dömda. Den dömda har kvar kontakten med liv och verksamhet genom att i regel få behålla en innehavd anställning. Så är ej fallet med den frigivne. Därför innefattar övervakarens arbete i det senare fallet större ansvar och uppoffringar.

Starka skäl synes mig därför tala för att likställighet skapas i förenämnda avseenden. Icke minst också av den anledningen, att allt flera numera frigivas villkorligt.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring av kungl. kung. den 23 december 1918 angående bestridande av kostnader för övervakning av villkorligt dömda, att dylik ersättning jämväl må tillkomma övervakare av villkorligt frigivna.

Stockholm den 23 januari 1936.

G. W. Källman.

